

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 361.

92de Møde.

Torsdagen den 6te Juni.

(Fortf.)

Schack (fortf.): Det forekommer mig ikke, at Statsraadet, hvad enten det var før eller efter Grundlovens Udgivelse, kunde være berettiget dertil; det var altsaa i formel Henseende, jeg opponerede mod denne Forholdsregel, og ingenlunde mod dens egentlige Indhold. — Jeg troer iøvrigt, at de Vittringer, som idag ere faldne om forskjellige Forhold, navnlig ogsaa om Reserveofficererne, temmelig tydeligt godtgjøre, at der er ikke faa mere specielle Embedsclasser, som ikke paa den rette Maade kunne komme ind under nærværende Pensionsslov. Jeg benytter Leiligheden til her at bemærke, at det vistnok ogsaa gjælder de ved Theatret ansatte Skuespillere og det øvrige egentlige Theaterpersonale. Det Høieste, nogen af disse kan have i fast Gage, er 1000 Rbd., deres uvisse Indtægter beløbe sig, med en enestaaende Undtagelse, til i det Høieste lidt over 700 Rbd.; af hiin faste Gage kunne de ikke faae mere end $\frac{2}{3}$, af de uvisse Indtægter $\frac{2}{3}$ af $\frac{2}{3}$; det Høieste, en udmærket Skuespiller altsaa efter nok saa lang Tjenestetid vil kunne opnaae, vil ikke kunne blive mere end omtrent 1000 Rbd. Naar man nu betænker, at Skuespillerne have en overordentlig besværlig og bindende Tjeneste, som desuden, naar de engang faae Afsked, ordentligviis maa gjøre dem uskikkede til andet Arbejde, hvorved de kunne fortjene Noget; naar man dernæst betænker, at de have en for Staten saare vigtig Tjeneste, og at de endelig endog i materiel Henseende skaffe Staten betydelig Fordeel, naar de i deres Fag ere udmærkede, saa kan man vistnok sige, at naar man ellers bestemmer Maximum af Embedsmændenes Pension til 3000 Rbd., da er den Combination, hvorved disse Embedsmænds Maximum bliver 1000 Rbd., meget ugunstig.

Det vilde derfor vistnok være særdeles ønskeligt, om man med Hensyn til Skuespillerne, og navnlig med Hensyn til deres uvisse Indtægter, kunde faae en særegen Pensionsslov, saa at de altsaa bleve undtagne fra den nærværende Lov. — Jeg troer iøvrigt, at det ogsaa med Hensyn til Officerclassen i Virkeligheden var det Rigtigste, om der for den blev givet en særegen Pensionsslov, men jeg betvivler, at dette Spørgsmaal for Diebliffet er under Discussion; jeg tør derfor ikke nu udtale mig nærmere om denne Gjenstand, men har blot villet benytte Leiligheden til at berøre den.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Nr. 1. Udvalgets Forslag:

Istedetfor de 2 Sætninger, som findes i Udkastet, sættes: „Enhver, der er fast ansat i Statens Tjeneste, har Ret til Pension, naar han affædiges formedelst Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, dog at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Udgang til Pension, giver Ret dertil ifølge denne Lov.

Det bliver at bestemme ved Lov, hvorvidt Ansættelse paa Tid eller Dpfjælselse skal træde i Stedet for fast Ansættelse i saadanne Statstjenester, med Hensyn til hvilke denne Ansættelsesmaade hidtil har været fulgt.

forfæstedes med 67 mod 15 Stemmer.

2) Nr. 2. Davids Forslag: At første Stykke af Paragraphen affattes saaledes:

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

3) Nr. 3. Davids Forslag: At andet Stykke af Paragraphen affattes saaledes:

Det bliver at bestemme ved Lov, hvilke Embedsmænd ville blive udnævnte af Kongen.